

אמר עזמות...

(סוף מעמוד ב')

ומעתה יכולים כבר בתי והטהורה והמכונות למי-
ניהם בשכונה העברית הטהורה „הדר הכרמל“ לה-
יות פתוחים לרוחה ולשרך דרכם בשבת קודש בר-
הובות השכונה באין פוצה פה ו„מצפצה“, כלו-
מר : לאחר ש„עסק ביש“ זה נסתדר ב”ה לרצון
שני הצדדים — קפץ עליהם, על תושבי חיפה,
דינזם של הקצבים ב של שלשה מאנשי-
שלומם, אשר, סטו מעליהם וקבלו רשיונות שחיטה
מלשכת הרבנות על אפם והמתם של חבריהם, בכרי
לקיים את הפסוק : על שלשה דברים העולם עומד,
הוי אומר : על שלשה קצבים.

ובשלהי דסייטא, כאשר קרני השמש הלהר-
טות ממיסות נשמת כל חי וכל גוף פולט זיעה—
זכתה עירנו לשלג של כרוזים, אזהרות והודעות
נלויות אל הצבור הרחב, מחיה נפשות ממש, כי
מהיר הכשר הוזל והתצרכת לבשר גדלה, כנראה,
עם התיאבון שנתעורר לרגלי הוזל...
נמצא איפוא, שזה (כלומר : הפסוק) נהנה זה
(כלומר : הקצבים) אינו חסר, ככתוב.

לא כן, אבל, פסק הנורל : נתפשו הצדדים,
והצבור נשאר מאוכזב, לא עליכם, לרבות זוג
העופות של הרה”ג מחיפה, אשר נכשל בשחיטתן
האסורה מדרבנן, שלא מדעת, בעצם מלחמת הקו-
דש ומחמת שהסוד נגלה מבעוד מועד, לא הפסיד
הלפו בעולם הבא והכל אתי שפיר.

ובינתיים לא תמו, חלילה, נשפי מסיבות מן
הארץ ואין לך שבוע בלא מסיבה זו או אחרת,
ולמען הסטטיסטיקה יש לציין 3 „כיבודים“ אך
ב„אחוזת“ על הר הכרמל בלבד במשך יומים.
אכן, לא אלמו ישראל !

* * *

ובשובי ממסעי בלכנון מצאתי על שלחני
גל שלם של מכתבים וגלויות מתלמידי ומתלמי-
דותי, שנצטברו במשך השבועות האחרונים.

נטלתי אחד מהם, מן הבא ביד, והנני מוסרו
לכם כלשונו וככתבו, מרי יוסלפה מפ”ת וזו לשונו
ממש :

בין שאר הרופאים שבמושבו נמצא אחד,
אשר משנם מה יצא עליו הקול במושבה כי הוא
בעל מזג טוב ונוצרו סביבו אגדות עם שלמות.
התחילו מתלחשים כי בבואו לבקר חולה הנמנה על
כיג הקצבים הוא מסרב בהחלט לקבל דמי רפוי.
אדרבה; יש אשר החולת ימצא — אחרי בקורו של
הרופא — מתחת לכר מעט כספים לקנית סמי-
רפואה וצרכי אוכל מיותרים... אלה המחוננים מאת
הטבע בכשרון ההפרזיה לטשו את השמועות האלו
ונתקבלה הרעה כי בתוכנו גר אחר מהלמד-וועני-
קים ואם לא למעלה מזה...

איש לא היה מעונין לחקר על אמתת הש-
מועות האלה. נעים היה להשתעשע בדמיונות אלה
כי בתוכנו שוכן אחד משרירי הטפוסים של „איש
חסיד היה בלי מזון“ וכו’.

אבל אין מזל לפ”ת. התגשמותו של פתגם
המוני אחד הרס בבת אחת את כל האילויות האלו.
הפתגם „אם הבעל הוא רב הרי אשתו היא רבנית“
התגשם אצלנו בצורה אחרת לגמרי. „אם האיש
הוא ד”ר הרי קרובו הוא ג”כ ד”ר“. ובכן, קרובו
של ד”ר, זה החל לקבל על עצמו תפקידים צנועים
לגמרי. החל לעזור לרופא ברפוי חולים, שאינו
ממקצועו, ובעיקר — עזר בסדר הענינים הכס-
פיים. העלה מעט מעט את המהירים, וכשהעז אחד
החולים להתאונן על זה, הנית העוזר עונה בקיצור
נכרץ : „לך לרופא אחר !“. החל לזלזל במקצת
גם בדברים שבכתב. למשל, אם על גבי השלט היה
רשום : „הרופא... עונה לקהל משעה 10 — 12
לפני הצהרים ומשעה 3 — 5 אחת“צ, היה מקיים
זה רק לחצאין, והיה שולח הביתה בלי שום היר-
כוסים את החולים שבאו לבקר בבקר, ומצוה עלי-
הם דוקא אתה”צ.

בקשר עם כל הנ”ל, האם אין מקום לשאלה זו:
אלי נפנה מעט את תשומת לבנו גם לענינים הנר-
אים לצדדים ולא נרשה כי במקצע הרפואה, שהוא
מקצע די חשוב לא ישרר המשטר של „איש כל
הישר בעיניו יעשה“ ?

ילמדנו רבנו !

... (המשך)

תיק 32—2666

הודעה ממשרד ההוצאה לפועל ביפו
הנשפט לזכותו : **הבנק האפותיקאי**
הכללי של א”י בע”מ.

הנשפט לחובתו : **עובד המנוחה ליבה**
חמילין

מין הנכסים : פירות חכירה למשך 49 שנה
על מגרש קרן קיימת לישראל הנמצא בשכ” נורדיה
ועליו בית בן חדר אחד ומטבח (המשמש לחדר),
ומטבח עץ. 2 חדרים ומטבח בחצר.

המקום : נוהדיה, רח” בוגרצ’וב 73.
הגבולות : צפון : מגרש מס” 40 ; דרום —
רחוב. מזרח — מגרש 38. מערב — מגרש 36.
הכמות : 700 אמ”ר.

רשום טבו : ספר 2, דף 219, שטר משכנתא
מס” 24-2656. תאריך : 2.12.24.
המחיר הנערך : 200 לא”י. המחיר המוצע :
180 לא”י. הערות : הבנין הבנוי בחצר אינו רשום
במאבו.

הרכוש המפורט לעיל הוצא למכירה פומבית
והוצע עבורו סך 180 לא”י, לזאת החלט ע”י
י”ד ההוצל”פ ביפו לחדש את ההכרזה למשך 30
יום נוספים. כל המעונין להוסיף על ההצעה
האחרונה הנ”ל, עליו לפנות למשרד ההוצל”פ ביפו.
או למכריו במשך הזמן הנ”ל, החל מתאריך פרסום
מודעה זו.

משרד ההוצל”פ ביפו (חתום).